

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 27 юли 2017 г. по преписка R 2089/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 27 юли 2017 г., № R 2089/2016-4 Eico/Maico, и решение от 26 октомври 2016 г., № B 002528654, в производство по възражение, както и да ги измени така, че жалбата и възражението да бъдат уважени изцяло,
- да осъди ответника EUIPO да заплати разноските за производството, включително разноските за производството по възражение.

Изложено основание

- нарушение на член 42 от Регламент № 207/2009 във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 26 септември 2017 г. — Port autonome du Centre et de l'Ouest и др./Комисия

(Дело T-673/17)

(2017/C 382/73)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (Лувиер, Белгия), Port autonome de Namur (Намюр, Белгия), Port autonome de Charleroi (Шарлероа, Белгия), Port autonome de Liège (Лиеж, Белгия) и Région wallonne (Жамб, Белгия) (представител: J. Vanden Eynde, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима по отношение на всеки от жалбоподателите и с оглед на това да отмени решението на Комисията под номер SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) — Данъчно облагане на пристанищата в Белгия [C(2017)5174 окончателен],
- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- въз основа на това да отмени решението на Европейската комисия, обявяващо като държавна помощ, несъвместима с вътрешния пазар, обстоятелството, че икономическите дейности на белгийските пристанища и в частност валонските пристанища не се облагат с корпоративен данък,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат по същество едно-единствено основание. Според жалбоподателите Комисията от самото начало е отхвърлила приложението на член 93 ДФЕС, който установява специални правила за сектор „транспорт“, и следователно по този начин пристанищата не взимат предвид волята на европейския законодател.

Преценката на Комисията не била обоснована нито от фактическа, нито от правна страна и противоречала на текста на член 1 от белгийския кодекс за корпоративното подоходно облагане (CIR) и на правомощията на публичните органи да определят неикономическите дейности от общ интерес.

Позицията на Комисията не била в съответствие и с предложението за директива от 16 март 2011 г. (СОМ/2011/0121 окончателен) относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД), което предвижда освобождаване от корпоративен данък, дори на търговските дружества, на субсидиите, директно свързани с придобиването, изграждането или подобрението на дълготрайни активи.

Освен това, изисквайки официално от Белгия да промени данъчното си законодателство, Комисията се опитвала да надхвърли данъчните правомощия на държавите членки, като наложи данъчна хармонизация, която не попада в обхвата на компетентността ѝ по смисъла на член 113 ДФЕС. По този начин Комисията пропускала да отчете правомощията на държавите членки в областта на определянето на обществените услуги и приложното поле на прякото данъчно облагане, на задължението за осигуряване на добро функциониране на услугите от общ интерес (наричани по-нататък „УОИ“), необходими за социалното и икономическо сближаване, както и на свободата на преценка при организиране на УОИ. Възможно европейският законодател бил предоставил на държавите членки компетентността да освобождават от данък дейностите, които те самите суверенно определят като обществена услуга.

Според жалбоподателите основните дейности на вътрешните валонски пристанища представляват УОИ, които съгласно европейското законодателство не се уреждат от правилата на конкуренцията.

Накрая, европейските критерии за определянето на дадена помощ като държавна не били налице в случая, и по-специално критерият за селективност.

**Жалба, подадена на 26 септември 2017 г. — Le Port de Bruxelles и Région de Bruxelles-Capitale/
Комисия**

(Дело Т-674/17)

(2017/С 382/74)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Le Port de Bruxelles (Брюксел, Белгия), Région de Bruxelles-Capitale (Брюксел) (представител: J. Vanden Eynde, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима по отношение на всеки от жалбоподателите и с оглед на това да отмени решението на Комисията под номер SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) — Данъчно облагане на пристанищата в Белгия [С(2017)5174 окончателен],
- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- въз основа на това да отмени решението на Европейската комисия, обявяващо като държавна помощ, несъвместима с вътрешния пазар, обстоятелството, че икономическите дейности на белгийските пристанища и в частност валонските пристанища не се облагат с корпоративен данък,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват едно-единствено основание, което по същество е идентично или сходно с изтъкнатото в рамките на дело Т-673/17, Port autonome du Centre et de l'Ouest и др./Комисия.
